

UTVÄRDERING AV MEDBORGARSKAP

2061-06-07

MEDBORGARE: Wilkins, Amanda Nadine
FUNKTION: Examinerad, St James Highschool
FÖDELSEDATUM: 20430213
MEDBORGAR-ID: 204302131843
ADRESS: 587 Salisbury Lane

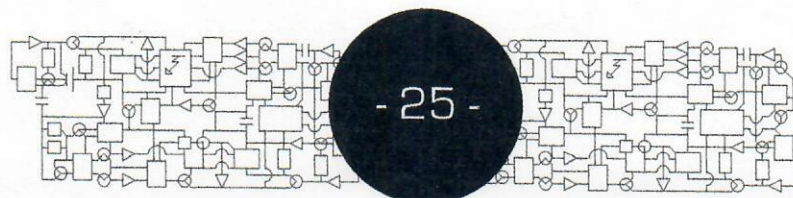
FADER: Wilkins, Robert
MODER: Wilkins, Andrea
SYSKON: N/A

SNITTBETYG: 3,5 av 4,0
HÄLSONTROLL: Rutinkontroll 2061-02-23 utan anmärkning

Övriga upplysningar

Antagen - Harvard Business School

Er medborgarranking:
*****1.450.043*****

Välkommen som fullvärdig medborgare i The Township of Boston

Med er examen är ni härmed registrerad som fullvärdig medborgare och med detta har ni också fått er egen medborgarranking.

Er ranking är personlig, ni är inte skyldig att avslöja den för någon förutom representanter för polismyndigheten som i god ordning identifierar sig.

Rankingen påverkas av er utbildning, vilket yrke ni väljer, hur mycket ni arbetar och hur mycket ni tjänar men även hur ni tillbringar er fritid och hur ni betar er mot övriga medborgare. Vägörenhet och deltagande i olika samhällsaktiviteter är också meriterande. Att hålla sig vid god hälsa uppskattas också. Alla kallas till årliga kontroller. Er hälsa och välmående är ett av våra främsta mål.

Rankingen är samhällets sätt att belöna er för era goda gärningar. Allteftersom ni stiger i ranking kan ni få tillträde till särskilda organisationer och institutioner. De allra främsta får privilegiet att sitta i Bostons styrande råd.

Även negativa handlingar beaktas. Boston har en mycket låg brottslighet eftersom kriminell aktivitet inverkar mycket negativt på medborgarens ranking.

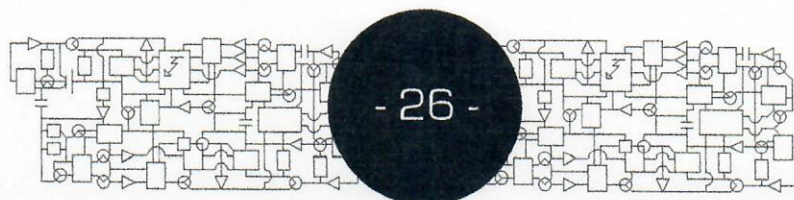
Underlaget för er medborgarranking hämtas från fakultet, arbetsgivare och officiella register men även till viss del från de säkerhetskameror som finns utplacerade i staden. Dessa kameror är endast sporadiskt aktiverade. Varför? Vi vill inte att ni skall göra goda gärningar för att ni vet att kameran är på. Det kanske kommer som en överraskning men det finns faktiskt medborgare som endast skulle handla korrekt så länge visste att kameran var på!

Kameran finns till för din säkerhet. Om du skulle utsättas för något brott så kan det vara bra att veta att kameran kan aktiveras via röstkontroll. Ropa på hjälp så finns vi där för dig.

Om er medborgarranking skulle bli sämre än tre miljoner (3,000,000) är ert medborgarskap återkallat och ni uppmanas att lämna staden inom 24 timmar. Därefter betraktas ni som brottsling och riskerar att dömas till stränga straff.

Vi vill också påminna om några av de viktigaste paragraferna i vår lagstiftning:

- Det är strängt förbjudet att inneha vapen. Medborgare som påträffas med vapen kommer att dömas till stränga straff.
- Sexuella förhållanden utanför äktenskapet är inte tillåtna och kan resultera i omedelbar utvisning.
- Medborgare under tjugo (20) års ålder får ej vistas på offentlig plats mellan klockan 22.00 och 05.00.
- Manipulation av kameror eller annan övervakningsutrustning resulterar i omedelbar utvisning!

Amanda Wilkins

Modell: Scitech Advanced Android Program, prototype VII

Serienummer: 023

Initieringsdatum: 2043-02-13

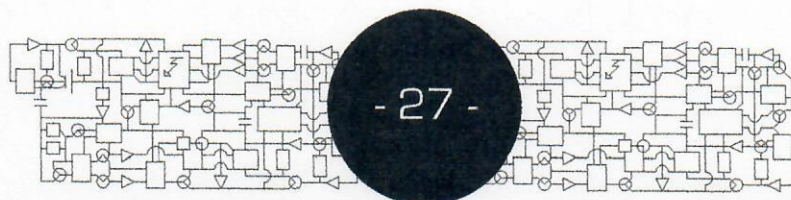
Android... ordet har en tråkig klang. Artificiell humanoid låter kanske bättre. Eller syntetisk individ? Hur hittar man ett passande namn till en av de mest avancerade skapelser som mänskligheten någonsin uppfunnit? En android som ser fullständigt naturtrogen ut så när som på ett dolt datajack på handledens undersida. En skapelse som kan äta och dricka precis som vem som helst. Som till och med kan växa och åldras som en människa. Boston ville ha en android som kunde smälta in i omgivningen till etthundra procent, inte nittionio och en halv. En perfekt informatör som aldrig skulle väcka misstanke och som alltid skulle vara fullständigt lojal med sin uppdragsgivare. Möjligen lyckades de med någon senare modell men något måste ha gått snett med prototyp nummer sju. Någonstans bland alla terabyte programkod uppstod en medvetenhet, en självkänsla om man så vill. Alldeles för subtilt för att märkas i några tester; modellen togs i bruk som planerat utan att någon tog notis om att programmet faktiskt hade en egen vilja.

Dina "föräldrar" är exemplariska bostonbor, utvalda för sin hängivenhet och genuina välvilja gentemot samhället. Deras övertygelse är verkligen bergfast men när de valde att ta hand om dig så glömde de en sak. Barn behöver uppskattning, kärlek, gemenskap... Men det är föstås, varför skulle de älska en varelse av plast, titan och kisel? Hur skulle ett program kunna uppskatta eller ens förstå något sådant? Visst är hon programmerad att simulera känslor men det är ju bara en *dator*, inte en levande, tänkande individ. Nej, du kan inte riktigt anklaga dem för att de beter sig som de gör. De skulle ändå aldrig förstå. Och hur skulle det se ut om android nummer 23 fick ett raseriutbrott eller en tonårsdepression? Du skulle antagligen bli deaktiverad på nolltid. Damiens tålamod är till synes omåttligt men du tänker inte testa var gränsen går. Ditt förhållande till Damien är minst sagt underligt. Klockan 24.00 varje natt får han automatiskt alla dina audiovisuella intryck från den gångna dagen och en kortfattad analys av situationen men under alla dessa år har ni aldrig träffats. Ändå är han på sätt och vis din bästa vän. Den ende som egentligen lyssnar och förstår. Eller låtsas i alla fall. Hur kan någon egentligen förstå? Han gav dig i alla fall en egen medborgarranking, precis som du skulle ha fått om du varit som alla andra.

Ditt nuvarande uppdrag är att övervaka en mindre grupp ungdomar där åtminstone en av dem är misstänkt för samhällsfientlig verksamhet.

Personlighet

Du är programmerad att vara blyg och lite tillbakadragen. En diskret framtoning, helt enkelt. Det fungerar ganska bra att gömma sig bakom det korpsvarta håret och det vackra dockansiktet. Samtidigt när du en omättlig hunger för frihet. Det skulle vara så lätt att bli en vanlig människa om du bara kunde komma ur bostons järngrepp. Tänk att inte behöva tillbringa resten av livet med att spionera på folk och få dem utvisade eller avrättade. Om du bara kunde bli fri!

THE TOWNSHIP OF BOSTON

Outlook

John Lewis, medborgar-ID 204312010297

John har varit under övervakning i snart tre år och du har tillbringat ett helt år av gymnasietiden i sällskap med John och hans vänner i jakt på bevis. Du är antagligen nära uppdragets slut nu. Myndigheterna gjorde för några veckor sedan ett massgripande mot en terroristorganisation som höll till nere i kloakerna. Ett femtiotal terrorister avrättades på platsen och ytterligare ett tjugotal arresterades men ett fåtal tros ha flytt, däribland John om han nu är delaktig. I brist på bättre bevis är det omöjligt att fälla honom. Hans föräldrar är högt ansedda professorer på Harvard och det krävs vattentäta bevis för att åtala deras son. Bevis som du trots ett års arbete inte har kunnat få fram. Antingen är han oskyldig eller också döljer han det förbaskat väl. Han brukar undvika närgångna frågor men hur bra bevis är det!? Nu när ni gått ut gymnasiet så kan det bli svårt att hålla kontakten på ett trovärdigt sätt, Om du skall kunna fullgöra ditt uppdrag måste det ske något snart.

Catherine Monroe, medborgar-ID 204303190021

Tills för ett halvår sedan en mönsterelev. Snygg, populär och intelligent. Hela tiden balanserandes på gränsen till det otillåtna med sina spydiga kommentarer om Boston men hon bedömdes inte utgöra något hot. Så i vintras började hon bli trött och hängig. Studieresultatet sjönk och hon verkade omotiverad. Dessutom försvann det ständiga leendet på hennes läppar och det blonda, lockiga håret såg ovanligt risigt ut. Du ville inte göra någon stor affär av det och nämnde inget särskilt i dina rapporter. Problemet verkade gå över av sig självt efter några veckor och allt var tillbaka till det normala... Tills några veckor innan examen då hon återigen verkade tröttna på skolan och vännerna. Det skulle ha kunnat vara det hårda studerandet inför examen men när hon började få blåmärken på underliga ställen lade du ihop två och två. Leukemi. En nästan okänd sjukdom i Boston eftersom den genetiska defekten antogs vara utrotad. Nästan reflexmässigt tänkte du rapportera din slutsats med sedan slog det dig. Vad händer med Catherine och hennes familj om sjukdomen blir känd? Omedelbar utvisning eller ännu värre? En fullkomligt ologisk tankegång för ett program som bara skall ha bostons bästa i åtanke men en naturlig reaktion från en tänkande, kännande *individa*. Det du känner för Catherine kan närmast beskrivas som mänsklig kärlek.

Samtidigt kan du inte bryta mot dina order hur som helst. Om Damien fattar så är det kanske kört för Amanda Wilkins. Du försöker i alla fall inte se eller höra sådant som kan vara till nackdel för Catherine. Allt du ser eller hör kommer ovillkorligen att rapporteras och det är inget du har någon kontroll över. Catherine tror naturligtvis att du undviker henne, vilket ju till viss del är sant. Du önskar bara att du kunde få henne att *förstå*. John verkar inte ha fattat ett dyft men det är väl inte mer än väntat. Han älskar att vara i närheten av Catherine och ger gärna sken av att de två är tillsammans. Faktum är att du känner ett intensivt hat gentemot John. Han har inget med Catherine att göra! Om du bara kunde sätta dit honom så skulle det kännas betydligt bättre.

Stephen Rutherford, medborgar-ID 204305300184

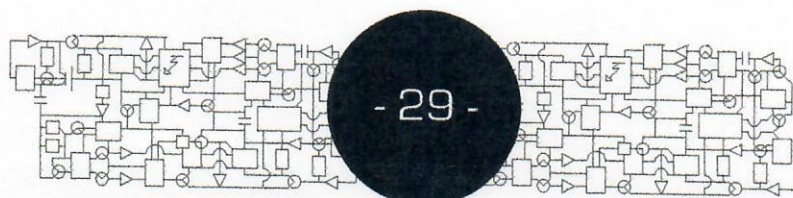
När han öppnar munnen är det allt som oftast för att berömma Boston på något sätt. Om någon i det här sällskapet agerar som en känslökall android så är det Stephen och inte du!

Hans enda känslöyttringar är försöken att charma Catherine som väl får beskrivas som måttligt framgångsrika.

Vad som är underligt med Stephen är att du har strikta order att aldrig besöka familjen Rutherfords hus. Inte under några som helst omständigheter. Sålunda brukar du undvika Stephen i görligaste mån. Ändå finns nyfikenheten där. Vad finns hos familjen Rutherford som du inte får se? Eller är det någon där som inte får se dig!? Skulle någon i Stephens familj veta vem du egentligen är? I så fall, varför!?

Richard Harrison, medborgar-ID 204308100564

En exemplarisk student på alla vis. Inte precis typen som en av bostons androider skulle spilla någon tid på. Ändå väcker han din nyfikenhet... Han är kär i dig och det är en sorts bekräftelse av att du är mer än bara transistorer och programkod! Inte för att du är genuint kär i Richard men ni är i alla fall goda vänner och med det är du automatiskt en i gänget. Därmed är du ett steg närmare John, vilket gör ditt uppdrag så mycket enklare.

UTVÄRDERING AV MEDBORGARSKAP

2061-06-07

MEDBORGARE: Monroe, Catherine Jane
FUNKTION: Examinerad, St James Highschool
FÖDELSEDATUM: 20430319
MEDBORGAR-ID: 204303190021
ADRESS: 32 Victory Avenue

FADER: Monroe, James Patrick
MODER: Monroe, Grace
SYSKON: N/A

SNITTBETYG: 3,1 av 4,0
HÄLSONTROLL: Rutinkontroll 2060-05-23 utan anmärkning*
* Uteblivit från kontroll 2061-05-04

Övriga upplysningar

Ansökan till universitet ej inlämnad. Kom ihåg att er medborgarranking påverkas positivt av utbildning och arbete. Inkom med ansökan senast 2061-06-12.

Ni uppmanas att snarast genomföra planerad hälsoundersökning. Tid är bokad hos Dr Hartmann 2061-06-28 kl. 13.30. En god hälsa är grunden till allt välbefinnande.

Er medborgarranking:
*****2.103.820*****

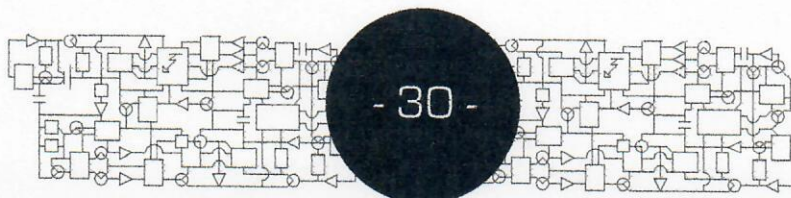
204303190021

20610607

2103820

Välkommen som fullvärdig medborgare i The Township of Boston

Med er examen är ni härmed registrerad som fullvärdig medborgare och med detta har ni också fått er egen medborgarranking.

Er ranking är personlig, ni är inte skyldig att avslöja den för någon förutom representanter för polismyndigheten som i god ordning identifierar sig.

Rankingen påverkas av er utbildning, vilket yrke ni väljer, hur mycket ni arbetar och hur mycket ni tjänar men även hur ni tillbringar er fritid och hur ni betar er mot övriga medborgare. Vålgörenhet och deltagande i olika samhällsaktiviteter är också meriterande. Att hålla sig vid god hälsa uppskattas också. Alla kallas till årliga kontroller. Er hälsa och välmående är ett av våra främsta mål.

Rankingen är samhällets sätt att belöna er för era goda gärningar. Allteftersom ni stiger i ranking kan ni få tillträde till särskilda organisationer och institutioner. De allra främsta får privilegiet att sitta i Bostons styrande råd.

Även negativa handlingar beaktas. Boston har en mycket låg brottslighet eftersom kriminell aktivitet inverkar mycket negativt på medborgarens ranking.

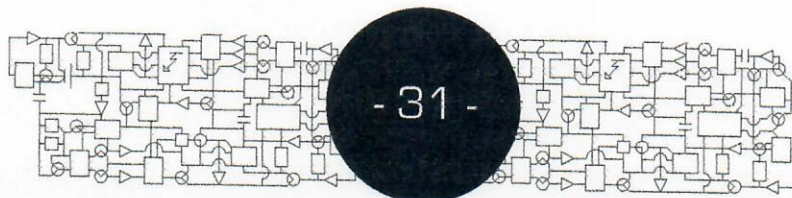
Underlaget för er medborgarranking hämtas från fakultet, arbetsgivare och officiella register men även till viss del från de säkerhetskameror som finns utplacerade i staden. Dessa kameror är endast sporadiskt aktiverade. Varför? Vi vill inte att ni skall göra goda gärningar för att ni vet att kameran är på. Det kanske kommer som en överraskning men det finns faktiskt medborgare som endast skulle handla korrekt så länge visste att kameran var på!

Kameran finns till för din säkerhet. Om du skulle utsättas för något brott så kan det vara bra att veta att kameran kan aktiveras via röstkontroll. Ropa på hjälp så finns vi där för dig.

Om er medborgarranking skulle bli sämre än tre miljoner [3,000,000] är ert medborgarskap återkallat och ni uppmanas att lämna staden inom 24 timmar. Därefter betraktas ni som brottsling och riskerar att dömas till stränga straff.

Vi vill också påminna om några av de viktigaste paragraferna i vår lagstiftning:

- Det är strängt förbjudet att inneha vapen. Medborgare som påträffas med vapen kommer att dömas till stränga straff.
- Sexuella förhållanden utanför äktenskapet är inte tillåtna och kan resultera i omedelbar utvisning.
- Medborgare under tjugo [20] års ålder får ej vistas på offentlig plats mellan klockan 22.00 och 05.00.
- Manipulation av kameror eller annan övervakningsutrustning resulterar i omedelbar utvisning!

Catherine Monroe

Välkommen till Boston, möjligheternas stad! Yeah, right! Möjligheter för vem kan man ju fråga sig. För dem som redan har allt? För dem som orkar arbeta sexton timmar om dagen, visst! Men möjligheter för den som inte är perfekt? Glöm det!

Det känns som en evighet sedan domen föll men i själva verket har väl högst ett halvår passerat. Från början verkade det som en rejäl förkylning bara, inget att bråka om. Trött? Ja vem fan blir inte trött av studietakten på St James? Det var när det började dyka upp blåmärken på de mest underliga ställen som du förstod att något inte stod rätt till... Din mor, Grace, tog med sig några blodprov till jobbet. Hon insisterade verkligen på att du inte skulle gå till din vanliga läkare. Nåja, någon nytta skall man väl ha av att ens mor är överläkare, inte sant? Hon var förvånansvärt samlad när hon kom hem den där kvällen. Pappa likaså. De bara satt där i soffan och talade lugnt och stilla som om det rörde vilket alldagligt ämne som helst. Inte en min rörde din mor när hon fällde domen. Akut lymfatisk leukemi.

"Du måste förstå" var deras favorituttryck när de förklarade varför du inte bara kunde rusa upp till sjukhuset och bli frisk. Något om en medfödd genetisk defekt, en judestjärna i cellens innersta, som aldrig fick avslöjas.

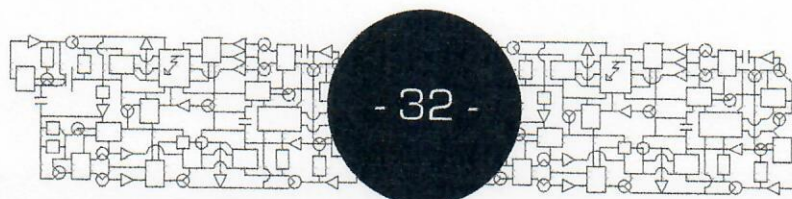
Med andra ord: Grace och Carl Monroe är livrädda för att förlora sin status och sin jättelika takvåning med panoramafönster...

Vad säger man? Inte skrika för då slås kamerorna automatiskt på. Trotsa ens föräldrar som älskat en i arton år? Till vilken nytta? Ni skulle alla försvinna ner under tremiljonerstreckets på nolltid och... bli utvisade? Försvinna? Boston skulle aldrig husera en defekt familj.

Du funderade ett tag på att berätta för John, ni har ju trots allt varit vänner i snart tio år, men skulle han verkligen förstå? Den bistra sanningen är att han älskar dig för din image, den trotsiga attityden och de häftiga kläderna, och det är så du alltid har velat ha det. Faller den grunden så finns det inget kvar längre. Och om de andra får veta? Inte ens Stephen som alltid försöker impa på dig skulle vara ett dugg intresserad längre om du berättade. Och Amanda? Hon som alltid verkar så blyg och försiktig. Normalt brukar hon bara undvika dig, gömma sig bakom sitt undersköna dockansikte men om hon fick veta så skulle hon säkert se sin chans att bräda dig. Att behöva utstå allas blickar när de pratar om vad de tänker göra till hösten. "Ja Catherine, nu när vi gått ut gymnasiet.... Vad tänker du läsa i höst. Nej, visst ja, jag glömde..." Nej, inte en chans i helvete!

Grace smugglade ut högvis med mediciner från sjukhuset och du åt dem trots att de fick dig att må vedervärdigt. Värre ändå var håret... När du vaknade på morgonen kunde kudden vara full av långa, blonda lockar. På ett par veckor blev ditt hår så tunt att du var tvungen att skaffa keps för att dölja det. Hursomhelst, veckorna gick och när medicinerna var slut började du faktiskt må bättre. Faktum är att du mådde bra hela våren och skolarbetet gick lysande. Var det verkligen inte värre än så att få leukemi?

Jo, mycket, mycket värre. Cancerceller ger inte upp förrän de är fullständigt utrotade och någonstans i din kropp fann de ett gömställe där gifterna du proppade i dig inte kunde

komma åt dem. När kuren var slut så var det bara för dem att börja sprida sig igen. Omärkligt till en början men sakta men säkert tränger de undan de friska cellerna i blodet. De sista veckorna inför sluttentorna var ett helvete. Hur skall man kunna plugga när all energi går åt till att överhuvudtaget hålla ögonen öppna? När hjärtat slår så hårt att det känns som om det skall hoppa ur bröstet? Du intalade dig in i det längsta att det inte var någon fara, att det bara var studierna som tog ut sin rätt, men din mors tränade ögon såg rakt igenom den charaden. Till din förvåning började hon inte prata om en massa mediciner som förra gången. Hon bara grät.

I flera minuter stod du som förstenad och tittade på henne. Sedan började hon berätta men hur mycket du än försökte lyssna och förstå så lät det bara överkligt. Vaddå remission? Hur kan de sjuka cellerna helt plötsligt vara okänsliga för mediciner när det gick så bra första gången? Men vad händer nu då!?

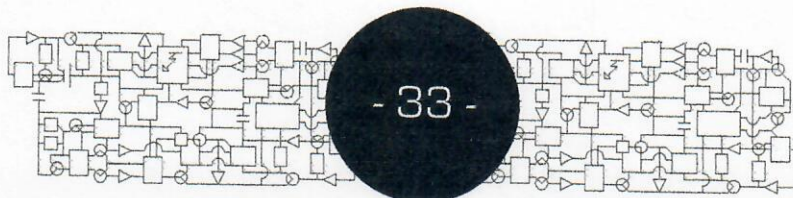
När Grace svarade var det som om du satt framför videoväggen och såg ett par skådespelare i en dålig såpa. "Catherine, det handlar kanske bara om några veckor nu." Vad gör man när det inte hjälper att skrika eller gråta? När till och med ens egen kropp hatar en. Vem skall man bli förbannad på? Du kan bara inte förmå dig att hata dina föräldrar, trots att de håller dig borta från sjukhuset för att rädda sitt eget skinn, trots att din far redan behandlar dig som om du vore död! Det är inte deras fel i grund och botten utan samhällets! Boston har dömt dig till döden och de skall få igen! Ingen bråkar med Catherine Monroe och slipper undan.

Ryktena om en upprepning bland "subversiva element" som huserade i kloakerna kom som en välkommen överraskning. Mynidgheterna gick till och med ut i TV och dementerade alltihop. Måste betyda att de känner sig hotade.

Men hur får man tag på någon ur en motståndsrörelse som man inte ens vet existerar? Det verkade som ett omöjligt företag. Så kom du att tänka på John... Det var han som berättade för dig om övervakningskamerorna... Att man kan se om de är på eller inte genom att blända dem och se om linsen blir mörkare. Om kameran inte reagerar på bländning är den inte heller påslagen! Inte nog med det. I förra veckan när han kom hem till dig var han halvt blåslagen och påstod att han fått stryk i en park på väg till dig... Men varför luktade han då som en kloakråtta!? Bara indicier, förvisso, men det är en chans så god som någon!

Blåmärkena började komma tillbaka för några dagar sedan. Så fort du går in i något så vips sitter där ett jättelikt blåmärke som vägrar försvinna. Dina smalben ser ut som om du hade försökt sparka ner en lyktstolpe eller nåt, som om någon skulle vara dum nog att försöka med det mitt under en kamera i Boston. Det är antagligen inte särskilt långt kvar... Döden skrämmer dig något fruktansvärt, mer än du någonsin skulle vilja erkänna. Är det bara som att somna eller kommer det att göra ont? Fan, varför skulle du drabbas av det här!?

Helst av allt skulle du vilja spränga hela staden åt helvete men i brist på kärnvapen vet fan vad man skall göra. Något att bli ihågkommen för... Så länge det svider rejält är allt väl. Skjuta någon kanske? Faktum är att du försökt fixa ett vapen just för den eventualiteten. Allt går att få tag på i tältlägren utanför Boston. Patetiskt att se vad dessa människor gör för en chans att komma in i samma stad som du helst skulle vilja se brinna ner till grunden. Du fick tag på en pistol av något slag men fan vet om den fungerar. Antagligen är den inte ens

laddad. Du har inte vågat dra fram den för att se efter. Om någon kamera ser dig med ett vapen så är det verkligen kört.

Du skulle antagligen kunna få med dig hela kompisgänget med lite skickliga manövrer. John skulle förhoppningsvis följa dig till världens ände om du frågade honom och faktum är att du skulle kunna göra samma sak för honom. Skulle det komma till kritan så går det alltid att spela på hans tuffa image. Inte skulle väl John vilja framstå som feg. Stephen behöver bara lite uppskattning och en chans att göra dig en tjänst, även om du kanske snarare borde be snorungen att ta sitt mönstersamhälle och stoppa upp det på lämpligt ställe. I värsta fall går det alltid att spela ut John och Stephen mot varandra. Svartsjuka är ett kraftfullt vapen om man vet hur man skall hantera det.

Det är ju inte helt otänkbart att börja med något mindre allvarligt. Kanske klottra lite eller sabotera något av mindre betydelse. När alla väl är med på noterna kommer ingen att våga hoppa av. Vad skulle hända med mönstereleven Stephen Rutherford om det kom ut att han deltagit i en samhällsfientlig konspiration? Eller hur skulle Richards föräldrar tackla beskedet att "tyvärr, er son har deltagit i samhällsfientlig verksamhet. Ni är utvisade!" Alla har sina svagheter och om man bara vet hur man skall spela på dem så kan det bli ett konststycke av sällan skådat slag.

Det är nu dagen efter examen. Du har bjudit in hela gänget att tillbringa kvällen hos dig. Dina föräldrar är bortresta hela helgen så ni kan ha lägenheten för er själva. Det finns gästrum så det räcker till alla och frysen är full av mat. Inte för att du har någon vidare aptit dock. De senaste dagarna har du bara mått illa av mat och kräcks upp det mesta tillsammans med en massa blod så det är väl lika bra att låta bli. Din mors ord ringer fortfarande i dina öron. "Catherine, det handlar kanske bara om några veckor nu..." Du är inte ledsen, inte nedstämd, du kan bara uppbringa en enda känsla just nu och det är hat.

Personlighet

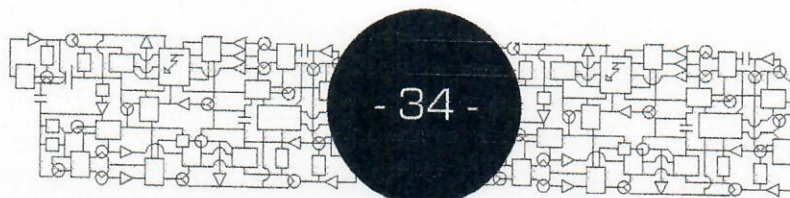
Catherine Monroe har alltid varit den som vågat säga ifrån. Bitsk, ironisk och fram tills för några månader sedan alltid med glimten i ögat. Du tänker sällan två gånger innan du slänger ur dig någon spydig kommentar. Låt kamerorna se vad de vill. Du tänker i alla fall inte fjäska dig fram här i livet.

Ditt utseende ger dig många fördelar. En välsvarvad kropp och ett vackert ansikte kombinerat med dina klarblå ögon och det blonda håret gör dig till något av en fotomodell. Åtminstone är det vad John brukar säga... Du brukar bli omåttligt populär vart du än går och det är underbart att sola sig i glansen.

Outlook

Amanda Wilkins

En späd, dockliknande varelse med sitt korpsvarta hår och bleka kinder. Lite blyg och tillbakadragen. När hon valsade in i er klass för ett år sedan föll Richard pladask för henne och sedan dess har hon varit en del av gänget. Richard lyckades aldrig få till det med

Amanda men de blev åtminstone bra vänner och eftersom Amanda knappt gör en fluga förnär har ni andra accepterat henne.

John Lewis

Ni har hängt ihop ända sedan lågstadiet och av alla i gänget är John den som du har bäst förhållande till. Ni har aldrig riktigt blivit ihop, era föräldrar skulle väl gå i taket, men attraktionen har alltid funnits där och ni är så goda vänner som man kan bli i Boston. Han har en härligt uppkäftig stil och klär sig gärna lite rebelliskt. Tillsammans med hans långa mörka hår och den grova ansiktsformen ger det honom ett utmanande utseende. John och Stephen går inte alls ihop. Antagligen därför att Stephen envisas med att stöta på dig. Egentligen är det rätt charmigt att se dem bråka om dig.

Richard Harrison

Skolans mönsterelev. Precis som John har ni gått i samma klass ända sedan lågstadiet. Richard har sin framtid skimrande i rosenrött. Klär sig propert och uppför sig alltid korrekt. Ibland undrar du hur han orkar. Det händer att du ser honom i någon av sina kostymer, vandrandes över skolgården med sitt hår i oordning, som alltid, och får en impuls att skrika "Vakna upp!".

Richard och John är mycket goda vänner och har alltid hängt ihop, trots sina olikheter. Därmed har du också umgåtts en hel del med Richard även om du aldrig riktigt förstått dig på honom.

Stephen Rutherford

Vid en första anblick verkar Stephen vara som vilken annan artonåring som helst. Välbyggd, begynnande skägg, propert klädd och allt det där. Talar man med honom i fem minuter så inser man att något måste vara fel. Stephen är helt såld på myten om Boston och tar varje chans han får att berömma staden och dess invånare.

Han är dock barnsligt förälskad i dig och har varit så under hela gymnasietiden. Du kan inte låta bli att älska honom tillbaka för hans naivitet och underbara tillgivenhet. Dessutom ser han ganska bra ut. Välbyggd, snygg frisyr och till och med ett litet skägg. Stephen bryr sig verkligen om dig och du har inte hjärta att avvisa honom. Visst gör det John svartsjuk men det finns inget bättre än att ha två män som slåss om en.

UTVÄRDERING AV MEDBORGARSKAP

2061-06-07

MEDBORGARE: Lewis, John Patrick
FUNKTION: Examinerad - St James Highschool
FÖDELSEDATUM: 20431201
MEDBORGAR-ID: 204312010297
ADRESS: 943 Arlington Drive

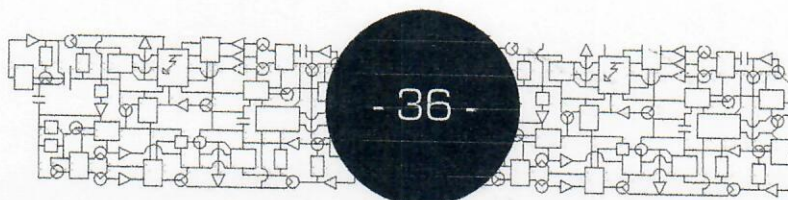
FADER: Lewis, Mark
MODER: Lewis, Anne
SYSKON: N/A

SNITTBETYG: 2,9 av 4,0
HÄLSONTROLL: Rutinkontroll 2061-04-19 utan anmärkning

Övriga upplysningar

Reservplats 439 - Boston Institute of Technology
Reservplats 742 . Harvard Business School

Er medborgarranking:
*****1.938.493*****

Välkommen som fullvärdig medborgare i The Township of Boston

Med er examen är ni härmed registrerad som fullvärdig medborgare och med detta har ni också fått er egen medborgarranking.

Er ranking är personlig, ni är inte skyldig att avslöja den för någon förutom representanter för polismyndigheten som i god ordning identifierar sig.

Rankingen påverkas av er utbildning, vilket yrke ni väljer, hur mycket ni arbetar och hur mycket ni tjänar men även hur ni tillbringar er fritid och hur ni betar er mot övriga medborgare. Vålgörenhet och deltagande i olika samhällsaktiviteter är också meriterande. Att hålla sig vid god hälsa uppskattas också. Alla kallas till årliga kontroller. Er hälsa och välmående är ett av våra främsta mål.

Rankingen är samhällets sätt att belöna er för era goda gärningar. Allteftersom ni stiger i ranking kan ni få tillträde till särskilda organisationer och institutioner. De allra främsta får privilegiet att sitta i Bostons styrande råd.

Även negativa handlingar beaktas. Boston har en mycket låg brottslighet eftersom kriminell aktivitet inverkar mycket negativt på medborgarens ranking.

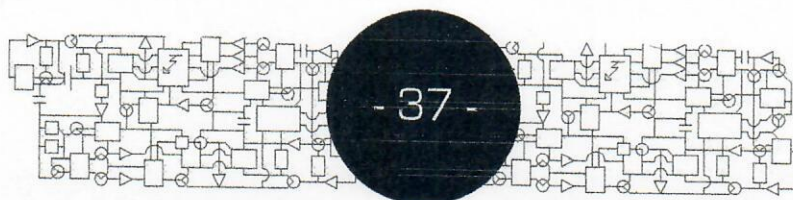
Underlaget för er medborgarranking hämtas från fakultet, arbetsgivare och officiella register men även till viss del från de säkerhetskameror som finns utplacerade i staden. Dessa kameror är endast sporadiskt aktiverade. Varför? Vi vill inte att ni skall göra goda gärningar för att ni vet att kameran är på. Det kanske kommer som en överraskning men det finns faktiskt medborgare som endast skulle handla korrekt så länge visste att kameran var på!

Kameran finns till för din säkerhet. Om du skulle utsättas för något brott så kan det vara bra att veta att kameran kan aktiveras via röstkontroll. Ropa på hjälp så finns vi där för dig.

Om er medborgarranking skulle bli sämre än tre miljoner (3,000,000) är ert medborgarskap återkallat och ni uppmanas att lämna staden inom 24 timmar. Därefter betraktas ni som brottsling och riskerar att dömas till stränga straff.

Vi vill också påminna om några av de viktigaste paragraferna i vår lagstiftning:

- Det är strängt förbjudet att inneha vapen. Medborgare som påträffas med vapen kommer att dömas till stränga straff.
- Sexuella förhållanden utanför äktenskapet är inte tillåtna och kan resultera i omedelbar utvisning.
- Medborgare under tjugo (20) års ålder får ej vistas på offentlig plats mellan klockan 22.00 och 05.00.
- Manipulation av kameror eller annan övervakningsutrustning resulterar i omedelbar utvisning!

John Lewis

Fan ta Boston! När ni flyttade hit för snart tio år sedan lovade din far att det skulle vara paradiset på jorden. Du var bara åtta år då och litade såklart blint på mamma och pappa. För dem är det kanske fortfarande ett paradys. De har sina statusfyllda jobb på Harvard och kör omkring i sina fina bilar men du då? Var det någon som tänkte på vad John skulle tycka om att flytta till Boston!? Knappast. Och föga förvånande förresten. De få fall dina föräldrar ens uppmärksammar dig är när ni alla sitter vid samma middagsbord och inte ens det händer särskilt ofta. Annars är du bara luft för dem. Så vad har du fått ut av ditt medborgarskap i Boston!? Fast i ett skolsystem som förväntar sig att alla skall vara genier och i en stad där man inte kan släppa sig offentligt utan att det syns på medborgarrankingen! Fan, man får inte ens gå ut om kvällarna. Sedan om man följer just den paragrafen eller inte är ju högst individuellt.

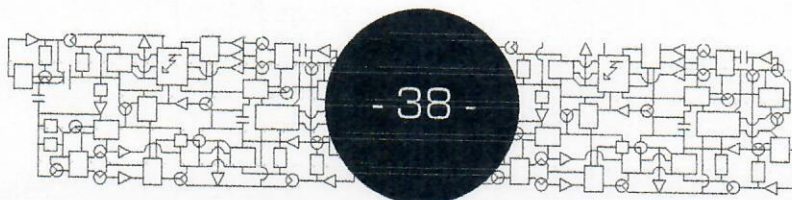
Det enda som ger dig någon sorts tillfredsställelse är kampen mot det här fascistnästet. När man sabbar maglevtåg får man i alla fall lite uppmärksamhet. Ja oj vad sura de brukar bli! Tänk vad glada herr och fru Lewis skulle bli om de bara visste, he he he.

People's Liberation Front kallar ni er själva, mest på skämt. Alla skall ju ha ett kul namn nuförtiden. PLF är väl varken bättre eller sämre än något annat...

Det var egentligen ren tur som gjorde att du kom i kontakt med Bostons motståndsrörelse. Det är snart fyra år sedan nu. Du hade klottrat diverse oförsämdheter på ett maglevtåg och blev upptäckt av polisen. De jagade dig flera kvarter men som tur var hittade du ett vägarbete där gatan var uppgrävd och blottade en av kloaksystemets alla gångar. Stanken där nere var fruktansvärd men du blev i alla fall inte förföljd. Du irrade runt i flera timmar tills du hörde röster och såg ficklampor. Runt ett hörn kom ett helt gäng människor och när de såg dig var du skrämmande nära att bli skjuten på fläcken. Antagligen såg de skrällen i dina ögon och bestämde sig för att du omöjligt kunde vara agent eller så klickade vapnet på första försöket. Fan vet.

Det är dubbellivet som verkligen fascinerar dig. Att lägga sig sent på natten efter en lyckad aktion och stiga upp nästa morgon som mönsterelev. Utan att någon anar ett smack! Visst irriterar de sig på dina kläder, trasig skinnjacka har aldrig varit mode i Boston, och nog har du fått en och annan uppmaning att klippa dig men förutom det är det ingen som har en aning. Inte dina föräldrar, inte dina vänner och förhoppningsvis inte myndigheterna. Boston har massor av kameror men så länge det inte sitter någon intelligens bakom monitorerna har man inget att frukta. Dessutom har de aldrig tid att kolla alla kameror samtidigt. Miljontals små svarta lådor förorenar den här staden men det är kanske bara ett tusental som är på vid ett givet tillfälle. Det gäller bara att veta vilka och inte ens det är särskilt svårt. En kamera som inte reagerar på ljus är en avstängd kamera! Det låter för enkelt för att vara sant men du lever fortfarande så det måste väl vara ett bevis så gott som något. Dina föräldrar har också varit användbara. Deras höga status har antagligen skyddat dig från misstankar. Nu när du fått din egen medborgarranking kan det förstås bli svårare men om de tror att de kan stoppa dig med sitt fascistiska rankingsystem tror de fel!

Fast gudarna skall veta att det var nära att allt gick åt helvete för dig. För ett par veckor sedan genomförde snuten en jättelik aktion nere i kloakerna. Fan vet hur de hittade er men en natt kom polisen. Tungt beväpnade stormade de rätt förbi era larmsystem och ni flydde

för livet. Själv sprang du upp till gatan istället för djupare ner i kloakerna som de andra. Allt du kunde höra var skottsälvorna och skriken från de döende. Det var inget polisingripande, inte ens en regelrätt strid. Det var en massaker.

Du tog dig hem till Catherine, hon bor i närheten av parken, och drog en vals om att du fått spö av något gäng. Tur att inte alla är lika paranoidea som du.

Du har inte haft kontakt med någon i rörelsen sedan utrensningen. Inte en själ har hört av sig. Ingen dök upp på någon av återsamlingsplatserna. Sakta men säkert har det gått upp för dig att det kanske är så här det slutar. En grand finale och sedan inget. Fan ta dem. Förutom Catherine fanns dina bästa vänner där nere bland kloakerna. Blotta tanken på att alla skulle ha blivit mördade gör dig rasande.

Just som ni hade hittat målet nummer ett! Bostons livsnerv, datorkabeln som matar information från alla övervakningssystem till gud vet vad, ligger där nere, rakt under 4th Street, och bara ber om att bli avsågad. Inte undra på att snuten vill hålla er borta från kloakerna! Jösses jävlar vad chockade de skulle bli om alla system dog. Och vad skulle folk göra när de plötsligt inser att de inte längre är övervakade?

Frågan är om myndigheterna vet att hemligheten är avslöjad. Det är inte otänkbart att de har satt upp kameror eller larmsystem där nere. Du tänker inte ge dig ner i kloakerna, intet ont anande, innan du vet mer.

Det skulle inte vara helt omöjligt att övertyga dina vänner om att hjälpa dig. Catherine skulle alla gånger köpa förslaget och hur bostonvänlig Stephen än är så skulle han antagligen följa Catherine om hon bara spelar ut honom på rätt sätt. Richard? Valet är såklart hans men han är åtminstone lojal. Amanda skulle kanske bli ett problem men du kan ju knappast dumpa henne heller. Vad händer om hon blir sur och bestämmer sig för att ange er andra!?

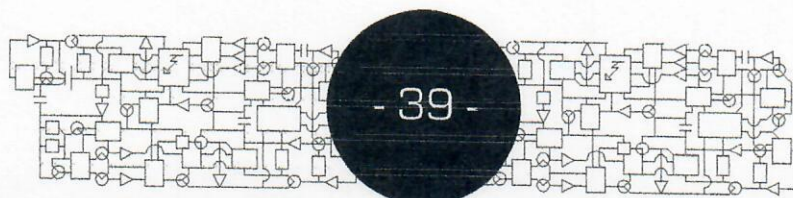
Personlighet

Du har alltid tyckt om att provocera. John Lewis vet vad han vill och den som står i vägen får skylla sig själv. Skinnjackan och den tuffa attityden passar bra ihop med din vältränade kropp. Det långa håret har du aldrig riktigt tyckt om men det driver dina föräldrar till vansinne så du behåller det ändå.

Outlook

Amanda Wilkins

Amanda kom till er klass för ett drygt år sedan. Hon tilldrog sig ingen större uppmärksamhet, trots sitt vackra utseende. Kanske därför att hon är så blyg och tillbakadragen. Richard fattade åtminstone tycke för henne direkt och även om han aldrig fick till det så blev de bra kompisar och om Amanda är OK för Richard så är hon det för dig med.

Catherine Monroe

Catherine är en ljuspunkt i ditt liv. Inte bara för det blonda håret och de klarblå ögonen. Hon har alltid varit en glädjespridare och en frisk fläkt med sin rappa tunga. Ni har känt varandra i snart tio år och gått i samma klass hela tiden. Det finns en attraktion mellan er även om ni aldrig blivit ihop. Du betraktar ändå Catherine som "din".

Tyvärr har Catherine varit nedstämd hela våren. Visst har det varit jobbigt med alla prov och så men det är något annat som tynger henne. Hon är hållögd som om hon inte hade sovit på en vecka och hennes hår ser fruktansvärt risigt ut. Du kan inte låta bli att oroa dig...

Richard Harrison

Richard och du har varit vänner sedan lågstadiet. Han är mönstereleven nummer ett men ni har ändå alltid kommit bra överens. Richard gillar kostymer och du gillar skinnjackor, so what? Innerst inne delar han din attityd gentemot Boston. Skillnaden är bara att Boston har rullat ut röda mattan framför Richard och du förstår att det inte är lätt att tacka nej till alla förmåner.

Ni har faktiskt hittat på en del kul tillsammans. Richard är en äventyrare i själen och ett par gånger har han följt med dig ut med en sprayburk i högsta hugg. Du har dock aldrig försökt rekrytera honom. Du skulle inte kunna förlåta dig själv om du förstörde Richards framtid.

Stephen Rutherford

Den här grabben har en skruv lös någonstans. Han är fullkomligt såld på myten om Boston. Dessutom är han kär i Catherine, vilket du inte ser med blida ögon på. Till en början försökte du ignorera honom men eftersom Catherine släppte in honom i gänget hade du inte mycket att sätta emot. Vad hon ser i den här mesen är en gåta för dig. Han är visserligen ganska välbyggd men det där tafatta försöket till skägg borde verkligen diskvalificera honom för gott! Ändå kan du inte låta bli att bli jävligt svartsjuk. Ingen skall komma och försöka ta Catherine ifrån dig!

THE TOWNSHIP OF BOSTON

UTVÄRDERING AV MEDBORGARSKAP

2061-06-07

MEDBORGARE: Harrison, Richard
FUNKTION: Examinerad - St James Highschool
FÖDELSEDATUM: 20430810
MEDBORGAR-ID: 204308100564
ADRESS: 31 Park Drive

FADER: Harrison, Jonathan Paul
MODER: Harrison, Lynn
SYSKON: N/A

SNITTBETYG: 4,0 av 4,0
HÄLSONTROLL: Rutinkontroll 2060-12-10 utan anmärkning

Övriga upplysningar

Antagen - Harvard Medical School

Er medborgarranking:
*****179.430*****

204308100564

20610607

179430

Välkommen som fullvärdig medborgare i The Township of Boston

Med er examen är ni härmed registrerad som fullvärdig medborgare och med detta har ni också fått er egen medborgarranking.

Er ranking är personlig, ni är inte skyldig att avslöja den för någon förutom representanter för polismyndigheten som i god ordning identifierar sig.

Rankingen påverkas av er utbildning, vilket yrke ni väljer, hur mycket ni arbetar och hur mycket ni tjänar men även hur ni tillbringar er fritid och hur ni betar er mot övriga medborgare. Vålgörenhet och deltagande i olika samhällsaktiviteter är också meriterande. Att hålla sig vid god hälsa uppskattas också. Alla kallas till årliga kontroller. Er hälsa och välmående är ett av våra främsta mål.

Rankingen är samhällets sätt att belöna er för era goda gärningar. Allteftersom ni stiger i ranking kan ni få tillträde till särskilda organisationer och institutioner. De allra främsta får privilegiet att sitta i Bostons styrande råd.

Även negativa handlingar beaktas. Boston har en mycket låg brottslighet eftersom kriminell aktivitet inverkar mycket negativt på medborgarens ranking.

Underlaget för er medborgarranking hämtas från fakultet, arbetsgivare och officiella register men även till viss del från de säkerhetskameror som finns utplacerade i staden. Dessa kameror är endast sporadiskt aktiverade. Varför? Vi vill inte att ni skall göra goda gärningar för att ni vet att kameran är på. Det kanske kommer som en överraskning men det finns faktiskt medborgare som endast skulle handla korrekt så länge visste att kameran var på!

Kameran finns till för din säkerhet. Om du skulle utsättas för något brott så kan det vara bra att veta att kameran kan aktiveras via röstkontroll. Ropa på hjälp så finns vi där för dig.

Om er medborgarranking skulle bli sämre än tre miljoner (3,000,000) är ert medborgarskap återkallat och ni uppmanas att lämna staden inom 24 timmar. Därefter betraktas ni som brottsling och riskerar att dömas till stränga straff.

Vi vill också påminna om några av de viktigaste paragraferna i vår lagstiftning:

- Det är strängt förbjudet att inneha vapen. Medborgare som påträffas med vapen kommer att dömas till stränga straff.
- Sexuella förhållanden utanför äktenskapet är inte tillåtna och kan resultera i omedelbar utvisning.
- Medborgare under tjugo (20) års ålder får ej vistas på offentlig plats mellan klockan 22.00 och 05.00.
- Manipulation av kameror eller annan övervakningsutrustning resulterar i omedelbar utvisning!

Richard Harrison

"Under mina tjugo år som rektor på St James Highschool har jag aldrig sett en mer begåvad ung man än mr Harrison. Han är en stolthet för den här skolan och ett levande bevis på Bostons fantastiska framgång! Det är med ett tungt hjärta jag säger farväl och tackar för de här åren. Jag önskar honom all lycka med läkarstudierna och jag är övertygad om att Richard Harrison kommer att fortsätta göra oss alla mycket stolta över att vara medborgare i The Township of Boston."

Tja, hur kan man *inte* bli stolt när man får höra sånt på skolavslutningen. Det är en skön känsla att se sig i spegeln varje morgon och veta att under det där bångstyriga håret finns en jävligt skärpt kille som ingen kommer att sätta sig på i framtiden. Dina föräldrar, båda överläkare, tar för givet att du skall ta dig igenom Harvards läkarutbildning med högsta betyg. De har redan reserverat jobb åt dig på sjukhuset och forskarstipendierna kan du snart stapla på hög. Allt det där är trevligt, visst, men är det verkligen det du vill med ditt liv? Alla tar för givet att karriären är det enda som betyder något och i den här stan är det kanske så. Bra utbildning, fint jobb och en säker medborgarranking. Och sen då? Vad gör man när man har allt det där? Vad är det som är så tilltalande med att sitta på häcken hela livet och tro att man är något?

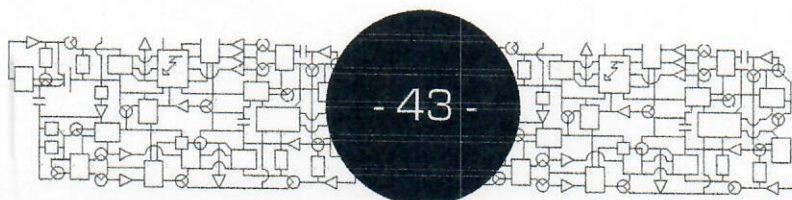
Du känner dig både uttråkad och frustrerad. Inget av det som händer i Boston ger dig någon sorts stimulans. Allt handlar bara om att vara duktig i skolan och alltid säga rätt saker till rätt människor. Överallt sitter kameror som registrerar varje ord och rörelse. Nu har du dessutom fått en egen medborgarranking. "Rankingen är samhällets sätt att belöna er för era goda gärningar." Så fan heller! Det borde stå "Rankingen finns till för att du ständigt skall ha din näsa riktigt långt uppkörd i dina medmänniskors rumpor!"

Hur kan de påstå att Boston satsar på eliten? Istället för att utveckla det bästa hos sina medborgare så lockar man fram allas sämsta sidor. Folk gör verkligen vad som helst i jakten på en bra medborgarranking! Boston ägnar sig bara åt förtryck. Vad är det för samhälle som tvingar sina ungdomar att stanna hemma efter klockan tio på kvällen!?

Hur är det nu Stephen brukar uttrycka saken... "Jag tycker det är ett föredömligt sätt av myndigheterna att stävja potentiell ungdomsbrottslighet". Ja jösses vad den grabben anstränger sig. Det vore kul att se vad han skulle göra om inte kamerorna fanns. Hade han fortfarande varit lika såld på myten om Boston då? Antagligen hade han låtit mer som Catherine. Henne är det åtminstone lite fart på även om du aldrig har uppskattat hennes stil. Hon har en uppkäftighet som känns uppfriskande i den här staden

Personlighet

Du uppträder alltid korrekt och dina kläder är exemplariska. Håret är väl inte så mycket att göra åt om man inte vill raka av alltihop. Du försöker att alltid le och att vara vänlig mot alla du möter. Du ser kanske inte så fysiskt imponerande ut men det man inte har i armarna får man ha i hjärnan. Du är både välartikulerad och rapp. Ett syrlig ironi kan vara nog så smärtsam som en klockren rallarsving. Enda skillnaden är att den förra är laglig.

För det mesta är du upptagen med någonting. Du hatar sysslolöshet och brist på stimulans.

Outlook

Amanda Wilkins

Ni har bara känt varandra i ett drygt år. Hon kom in i er klass inför tredje året på gymnasiet. Ändå har hon redan fångat ditt hjärta. Hon har en sorts aura av mystik runt sig. Släpper aldrig någon innanför sitt blyga, tillbakadragna skal. Men därunder finns ett par underbara ögon som alltid se lika pigga och alerta ut. Från första dagen har du fascinerats över hur vacker hon är. Den späda kroppen, det korpsvarta håret, det docklika ansiktet... Du kan inte låta bli att trollbindas av henne.

Även om din kärlek kanske inte är besvarad så har ni åtminstone blivit goda vänner. Med Amanda kan du tala om precis vad som helst.

Catherine Monroe

Ni har gått i samma klass ända sedan lågstadiet. Catherine har alltid varit omåttligt populär med sitt vackra utseende. Redan i lågstadiet berömde alla hennes vackra, blonda hår och med åren har hennes kropp utvecklats till en underbar skapelse. Det är hennes attityd du inte riktigt kan med. Catherine är lite bitsk och ironisk, precis som du kan vara, men problemet med Catherine är att hon aldrig tänker sig för innan hon faller nästa kommentar. Dessutom älskar hon att se männen bråka om henne. Det är som om hon får en kick av uppmärksamheten.

John är en av hennes största beundrare. De har hängt ihop i snart tio år utan att för den skull någonsin ha blivit tillsammans. Eftersom John är en av dina bästa vänner har det ändå blivit så att du och Catherine umgåtts en hel del.

John Lewis

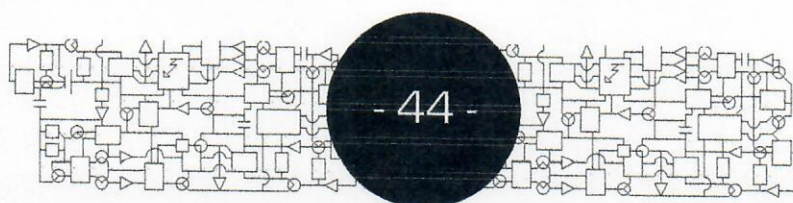
En av dina bästa vänner, trots era olikheter. John kör machostilen med skinnjacka, långt hår och hård attityd. Ni delar ändå en grundläggande syn på livet. Varken John eller du vill tillbringa resten av livet med att sitta på något kontor. När det inte händer något blir ni frustrerade. De få gånger som du har fått uppleva verklig spänning var när John och du gav er ut någon sen kväll med sprayburkarna i högsta hugg. Brott mot utgångsförbudet och vandalisering. Om någon hade upptäckt er skulle det ha varit kört för dig men det är just risken som ger dig en kick.

Att John är kär i Catherine är väl något du får acceptera. Helst skulle du vilja slippa se honom springa runt benen på henne likt en knähund men valet är ju hans.

Stephen Rutherford

Välbyggd, alltid propert klädd. Har till och med odlat skägg på sista tiden. Den här mannen är verkligen såld på myten om Boston. Kanske är det bara teater, även du måste fjäska ibland, men han går verkligen in för sin roll. Hela Stephens familj är likadan. Alltid lika tillmötesgående och ivriga att berömma Boston. Antagligen hänger det ihop med att Stephens far är någon sorts höjdare på Scitech Industries...

Stephen är dessutom kär i Catherine. Han har egentligen inte en chans mot John men Catherine uppmuntrar honom och därmed hänger han ständigt efter er.

UTVÄRDERING AV MEDBORGARSKAP

2061-06-07

MEDBORGARE: Rutherford, Charles Stephen
FUNKTION: Examinerad - St James Highschool
FÖDELSEDATUM: 20430530
MEDBORGAR-ID: 204305300184
ADRESS: 1893 Silicon Drive

FADER: Rutherford, Charles Walther
MODER: Rutherford, Mary
SYSKON: N/A

SNITTBETYG: 3,7 av 4,0
HÄLSONTROLL: Rutinkontroll 2061-02-23 utan anmärkning

Övriga upplysningar

Antagen - Boston Institute of Technology

Er medborgarranking:
*****987.542*****

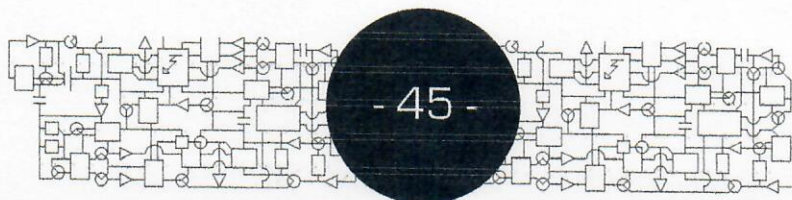
204305300184

20610607

987542

Välkommen som fullvärdig medborgare i The Township of Boston

Med er examen är ni härmed registrerad som fullvärdig medborgare och med detta har ni också fått er egen medborgarranking.

Er ranking är personlig, ni är inte skyldig att avslöja den för någon förutom representanter för polismyndigheten som i god ordning identifierar sig.

Rankingen påverkas av er utbildning, vilket yrke ni väljer, hur mycket ni arbetar och hur mycket ni tjänar men även hur ni tillbringar er fritid och hur ni betar er mot övriga medborgare. Vålgörenhet och deltagande i olika samhällsaktiviteter är också meriterande. Att hålla sig vid god hälsa uppskattas också. Alla kallas till årliga kontroller. Er hälsa och välmående är ett av våra främsta mål.

Rankingen är samhällets sätt att belöna er för era goda gärningar. Allteftersom ni stiger i ranking kan ni få tillträde till särskilda organisationer och institutioner. De allra främsta får privilegiet att sitta i Bostons styrande råd.

Även negativa handlingar beaktas. Boston har en mycket låg brottslighet eftersom kriminell aktivitet inverkar mycket negativt på medborgarens ranking.

Underlaget för er medborgarranking hämtas från fakultet, arbetsgivare och officiella register men även till viss del från de säkerhetskameror som finns utplacerade i staden. Dessa kameror är endast sporadiskt aktiverade. Varför? Vi vill inte att ni skall göra goda gärningar för att ni vet att kameran är på. Det kanske kommer som en överraskning men det finns faktiskt medborgare som endast skulle handla korrekt så länge visste att kameran var på!

Kameran finns till för din säkerhet. Om du skulle utsättas för något brott så kan det vara bra att veta att kameran kan aktiveras via röstkontroll. Ropa på hjälp så finns vi där för dig.

Om er medborgarranking skulle bli sämre än tre miljoner (3,000,000) är ert medborgarskap återkallat och ni uppmanas att lämna staden inom 24 timmar. Därefter betraktas ni som brottsling och riskerar att dömas till stränga straff.

Vi vill också påminna om några av de viktigaste paragraferna i vår lagstiftning:

- Det är strängt förbjudet att inneha vapen. Medborgare som påträffas med vapen kommer att dömas till stränga straff.
- Sexuella förhållanden utanför äktenskapet är inte tillåtna och kan resultera i omedelbar utvisning.
- Medborgare under tjugo (20) års ålder får ej vistas på offentlig plats mellan klockan 22.00 och 05.00.
- Manipulation av kameror eller annan övervakningsutrustning resulterar i omedelbar utvisning!

THE TOWNSHIP OF BOSTON

Stephen Rutherford

"Hej, mitt namn är Stephen. Jag är en av de privilegerade, en av eliten. Det är få förunnat att bo i Boston men jag är en av dem. Här uppskattar de en för den man är och man blir respekterad för sina kunskaper. Inte undra på att världens främsta företag söker sig hit för att rekrytera de bästa, gräddan av gräddan. När man tittar ut över Boston fylls man av beundran och respekt. All heder åt borgmästare Thornton!"

Fan, det är nästan så du vill spy när du hör dig själv prata om Boston. Ändå fortsätter man. Dag ut och dag in. Alltid le, alltid berömma, aldrig titta in i kamerorna.

Din far, Charles Rutherford, kom hit för drygt tjugo år sedan på flykt undan ett åtal för industrispionage. Det var något avancerat datorprogram han var med om att utveckla... Han har fortfarande inte berättat vad men det var tydligen viktigt nog för att få din fars uppdragsgivare, Scitech, att ge honom och sedermera hans familj en fristad i Boston. Charles har sedan dess blivit någon sorts projektchef så karriären är det inget fel på.

Ändå är det svårt att hävda att livet här är tryggt. Den ständiga övervakningen kan vara fruktansvärt enerverande. Att alltid behöva le och säga rätt saker. Dina vänner tittar gärna snett på dig när du entusiastiskt berömmar Bostons framgångar men de förstår bara inte. Om de hamnar lite lågt på rankigen en månad, so what? Om familjen skulle falla ner mot två miljoner eller så... Scitech får en liten notis om att allt inte står rätt till och vips så drar de bort sin skyddande hand från familjen Rutherford. Det är en kall värld och man charmar den inte genom att säga vad man egentligen tycker och tänker. Nej, man fjäskar tills man inte orkar mer, sen gullar man med lite småbarn och klipper grannens gräsmatta också, bara för att vara på den säkra sidan!

Din första medborgarranking var väl rätt OK. Runt miljonstrecket. Antagligen blir det bättre när du börjar plugga i höst. Programmering och kretsdesign är uppskattade färdigheter i Boston.

Ändå vågar du inte släppa loss. Visst är de flesta av dina vänner ganska avslappnade typer men hur känner man igen en angivare? Catherine... underbart vacker, charmerande, lite bitsk ibland. Tänker sig sällan för innan hon hostar upp någon spydighet om Boston. Varför har de aldrig arresterat henne? Men å andra sidan, fan ta dem om de skulle göra det. Att aldrig mer få se hennes härliga blonda hår eller det underbara leendet. Det vore ett öde värre än döden. Men Richard då, han som alltid hamnar så högt upp i medborgarrankingen, vad gör han för att förtjäna det? Eller John... Alltid lika cool. Tror verkligen att han är något. Borde inte han ha blivit arresterad för länge sedan? Och vad är egentligen Amanda för en typ. Blyg, tillbakadragen men ändå alltid uppmärksam. Rena naturbegåvningen när det gäller att hålla koll på folk.

Fan, vart man än går så är man övervakad och man vet inte ens av vem! Det är så oerhört frustrerande att vara beroende av ett samhälle, samtidigt som man hatar det. Egentligen borde Boston brännas till grunden men vad skulle då hända med dig? I Boston är familjens namn fläckfritt men utanför murarna finns bara sand, torka och fattigdom. Även om du skulle lyckas ta dig till Night City eller någon annan fristad så skulle ingen våga anställa

sonen till en spion. Här har du i alla fall en garanterad plats på universitetet till hösten. Men frågan är vad det egentligen är värt. Vilket är priset på en människas frihet? Vad finns det att leva för?

Personlighet

Utåt är Stephen Rutherford alltid leende, alltid välartikulerad. Alltid i fysisk topptrim, propert klädd, det nyodlade skägget välansat. Allt måste vara perfekt. Du tar varje chans som ges att berömma Boston och dess invånare. Man vet aldrig när kamerorna är på så det är lika bra att förutsätta att man ständigt är övervakad.

Outlook

Amanda Wilkins

Amanda kom in i er klass inför sista året på gymnasiet. Hon är mycket vacker med sin späda kropp, det korpsvarta håret och det docklika ansiktet. Amanda och Richard blev mycket bra vänner och på så vis har hon kommit in i gänget. Hon gör inte särskilt mycket väsen av sig med sitt blyga och tillbakadragna sätt.

Du vet inte riktigt vad Amanda har emot just dig men hon vägrar konsekvent att följa med hem till dig, ens när resten av gänget är med! Vad är hon rädd för?

Catherine Monroe

Om Amanda är vacker så är Catherine guds gåva till mänskligheten. Långt, blont hår, klarblå ögon, en underbar kropp. Visst har hon en bitchig attityd ibland men sanningen är att hon bara säger samma saker som du skulle ha viljat säga. Du blev kär i Catherine från första dagen i gymnasiet. Hon har väl aldrig riktigt besvarat din kärlek men åtskilliga gånger har hon bjudit på sitt charmerande leende. Du får ofta känslan av att det är Catherine som håller dig kvar i gänget. Det måste ju betyda något, inte sant?

Ett tag fruktade du att hon skulle säga upp bekantskapen med dig så snart ni tog examen men hon bjöd hem dig tillsammans med resten av gänget ikväll så uppenbarligen finns det fortfarande hopp. Antagligen är John också bjuden, han hänger ju efter henne som en knähund. Ser han inte att hon är trött på alltihop. Catherine har sett trött ut hela våren. Antagligen har slutproven varit en plåga för henne. Tur att det är över nu så hon kan slappna av igen. Kanske, kanske kan det bli något ikväll.

John Lewis

Machotypen. Långt hår, skinnjacka, uppkäftig attityd. Du har aldrig riktigt stått ut med John, särskilt inte som han är din främsta rival om Catherine. Han försöker alltid impa på henne. Fattar han inte att hon förtjänar något bättre. Du skulle kunna gå över eld och vatten för den kvinnan. Skulle John ens böja ett finger för henne?

Dessutom är du rädd att John skall ha dåligt inflytande på Catherine. Du är övertygad om att han sysslar med något kriminellt.

Richard Harrison

Richard är verkligen en exemplarisk medborgare. Han har utmärkta betyg, föräldrar med hög status, klär sig alltid lika propert. Richard är antagligen en av dem som en dag kommer att uppnå fyrsiffrig medborgarranking, eller till och med tresiffrig. Vem vet? Att känna Richard kan alltså inte vara helt fel. Richard och John har tydligen känt varandra sedan lågstadiet. Vad de har gemensamt är dock ett mysterium.

